

Пламни, пламни ти въ насъ, любовъ гореща!
Противу турци да стоимъ насрѣща!
Да викнемъ всинца съ гласъ голямъ
По всичкия Коджа-Балканъ:
Голѣмо, мало, ставай,
Орѣжие запасвай!

На кръстъ си тънки сабли запашете
За бащината си земя станете,
Тѣпчете турски племена,
Пълнете съ тѣхнитѣ тѣла
Пространнитѣ равнини,
Дълбокитѣ долини!

За нашето отечество и слава,
За нашета свобода и държава,
Да си пролѣмъ вси кръвѣта,
Да си добиемъ волността
Отъ нашитѣ тирани
Безвѣрни мюсулмани!

Байраци български навредъ да дигнемъ,
Въ рѣка си съ кръстъ къмъ Бога да
извикнемъ:

О, нашъ Създателю Христе!
Я, вижъ отъ ясното небе
На нашето мѣчѣне
И дългото търпѣне.

Благослови ти нашето желане!
На тебе имаме ний уповане:
Подвига да ний освятенъ
Въвъ твоя вѣра утвърденъ;
Въвъ славното ти име
Прѣдвѣчний, Божий сине!

мнѣ мѣт.

Лѣтна ноцъ се прѣвалява.

Лѣтна ноцъ се прѣвалява,
И слѣдъ лѣскава зора
Слънцето трепти изгрѣва,
Надъ зелената гора.